

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9P/131/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912208643
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5912208643.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: V. M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. M., proti odporkyni: I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXXX/XA, XXX 01 M., v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti k manželke

rozhodol:

Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporkyni určenú rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, č.k. 5C/103/2011-149 zo dňa 20.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 9Co/13/2012-168 zo dňa 10.05.2012, počnúc od 16.01.2012 do budúca.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.11.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť k odporkyni určenú rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/103/2011-149 zo dňa 20.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/13/2012-168 zo dňa 10.05.2012 s účinnosťou od 16.01.2012 do budúca. Predmetným rozsudkom bola navrhovateľovi uložená povinnosť prispievať na výživu odporkyne ako jeho manželky výživným vo výške 200,-eur mesačne. Keďže odporkyňa dňa 16.01.2012 nastúpila do pracovného pomeru u organizácie Detský domov so sídlom Kalvárska č. 35, 034 01 Ružomberok a od 01.01.2012 pracovala na dohodu u organizácie ppd marketing +, s.r.o., Mokrán Záhon 2, 821 04 Bratislava za čo poberala mzdu, dospel k záveru, že odporkyňa je schopná sama sa živiť. Súčasne poukázal na to, že uznesením tunajšieho súdu č.k. 2P/100/2011-20 zo dňa 06.02.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.03.2012 mu bola uložená povinnosť prispievať na výživu plnoletého dieťaťa vo výške 200,-eur mesačne s tým, že mu bola súčasne uložená povinnosť zaplatiť zameškané výživné vo výške 232,25 eur, pričom táto vyživovacia povinnosť voči plnoletému dieťaťu, ktoré nie je schopné samé sa živiť, mala prednosť pred jeho vyživovacou povinnosťou k bývalej manželke.

Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.12.2012 navrhovateľ podal návrh na pripustenie zmeny návrhu na začatie konania s tým, že sa domáhal zrušenia jeho vyživovacej povinnosti k odporkyni s účinnosťou od 01.10.2011, a to s poukazom na to, že odporkyňa bola spoločníčkou a konateľkou spoločnosti RSP trading, spol. s.r.o. so sídlom Južná trieda č. 36, 040 01 Košice, IČO: 36594024 do 24.10.2011, čím došlo k vzájomnému vysporiadaniu a prevodu obchodného podielu, ako aj z toho dôvodu, že odporkyňa bola v mesiaci december roku 2011 opakovane ubytovaná v zariadení Horský hotel Popradské pleso vo Vysokých Tatrách, a to v termíne od 05.12.2011 do 12.12.2011 a od 20.12.2011 do 26.12.2011, čo potvrdzuje, že dôvody na poberanie výživného z jej strany ako manželky pominuli.

Vzhľadom k tomu, že odporca počas prebiehajúceho konania v súdnej veci podal na tunajší súd návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/103/2011, t.j. v konaní v ktorom mu bola uložená vyživovacia povinnosť, zrušenia ktorej sa domáhal v súdnej veci (predmetné konanie na tunajšom súde prebiehalo pod sp.zn. 2P/142/2012), súd uznesením č.k. 9P/131/2012-32 zo dňa 11.01.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 02.02.2013, konanie v súdnej veci prerušil do právoplatného skončenia právnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 2P/142/2012. Uznesením č.k. 2P/142/2012-22 zo dňa 25.11.2013 tunajší súd návrh odporcu (t.j. v súdnej veci navrhovateľa) na obnovu konania zamietol z dôvodu, že skutočnosť, ktorá bola podľa jeho názoru dôvodom pre povolenie obnovy konania nastala až dňa 16.01.2012, t.j. po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 5C 103/2011, a teda nemôže byť spôsobilým dôvodom obnovy konania. Na základe uvedeného súd uznesením č.k. 9P/131/2012-39 zo dňa 08.01.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.02.2014 rozhodol o pokračovaní v konaní.

Na pojednávaní zo dňa 05.03.2014 súd uznesením pripustil zmenu návrhu na začatie konania v zmysle návrhu navrhovateľa zo dňa 17.12.2012, na základe ktorého sa predmetom konania v súdnej veci stalo zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k odporkyňi určenej rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/103/2011-149 zo dňa 20.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/13/2012-168 zo dňa 10.05.2012 počnúc od 01.10.2011 do budúcnosti.

V rámci dokazovania sa súd okrem výsluchov účastníkov konania oboznámil s listinami založenými v súdnom spise, ako aj s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn. 5C/103/2011 a 7C/110/2011.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi v celom rozsahu zotrval na podanom návrhu na začatie konania v znení návrhu na pripustenie jeho zmeny. Ako prvý dôvod, pre ktorý sa domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti uviedol, že odporkyňa sa po rozhodnutí súdu prvého stupňa vo veci vedenej Okresným súdom Ružomberok pod sp.zn. 5C/103/2011 od 16.01.2012 zamestnala, čím sa ich životná úroveň vyrovnala, čo malo za následok zánik jeho vyživovacej povinnosti k odporkyňi. Ako druhý dôvod, pre ktorý sa domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti je možný rozpor samotnej vyživovacej povinnosti s dobrými mravmi, keď poukázal na to, že z listinných dôkazov ktoré predložil súdu, a to z potvrdenia Horského hotela a v neposlednom rade aj zo zápisnice OR PZ Ružomberok zo dňa 31.01.2014 vyplýva, že odporkyňa mala už v októbri roku 2011 mimomanželskú známosť, pričom s touto známosťou alebo s týmto známym sa zúčastnila aj viacerých pobytov v Tatrách, na základe čoho by ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti po 01.10.2011 s poukazom na mimomanželskú známosť odporkyne bolo v rozpore s dobrými mravmi. Taktiež poukázal na to, že odporkyňa musela mať viac finančných prostriedkov, ako to bolo deklarované, nakoľko v uvedenom období trávila so svojim priateľom pobytu v Tatrách.

Odporkyňa vo svojej výpovedi súhlasila so zrušením vyživovacej povinnosti počnúc od 16.01.2012 do budúcnosti, avšak nesúhlasila so zrušením vyživovacej povinnosti už od 01.10.2011, keďže tvrdenie navrhovateľa o tom, že ona mu bola neverná, sa nezakladá na pravde. Ona sa zúčastnila viacerých pobytov vo Vysokých Tatrách, kde ju pozval druhý spoločník z navrhovateľovej firmy SaP TECH, s.r.o. N. Y., ktorého ona kontaktovala niekedy v lete roku 2011, nakoľko navrhovateľ sa v manželstve začal správať podľa nej nepochopiteľne. N. Y. jej ponúkol, že sa môžu stretnúť viackrát v Tatrách. Odporkyňa však za predmetné pobyty neplatila, nakoľko v tom čase nemala dostatok finančných prostriedkov. Pokiaľ ju navrhovateľ obviňuje z mimomanželskej známosti, toto sa nezakladá na pravde. Podľa jej expresívneho vyjadrenia „to by musela mať vzťah s ešte väčším chudákom ako je samotný navrhovateľ“, pričom aj z jej ďalších vyjadrení vyplynulo, že menovaný N. Y. bol rozhodne pod jej úroveň. Opätovne poukázala na to, že od októbra roku 2011 až do obdobia, kedy si našla prácu do 16.01.2012 ona nemala dostatok finančných prostriedkov, keď pracovala iba na dohodu v spoločnosti COOP Jednota. Pravidelný príjem ona začala dosahovať až potom, ako sa zamestnala dňa 16.01.2012 a do tohto obdobia jej finančne vypomáhali rodičia.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom: rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/103/2011-149 zo dňa 20.10.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/13/2012-168 zo dňa 10.05.2012 bola navrhovateľovi (v predmetnej právnej veci vystupoval v postavení odporcu) uložená povinnosť platiť na výživu odporkyne (v uvedenej právnej veci vystupovala ako navrhovateľka) výživné vo výške 200,-eur mesačne, a to vždy do každého 15-

ho dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne, počnúc od 08.08.2011 s tým, že zameškané výživné za obdobie od 08.08.2011 do vyhlásenia rozsudku vo výške 600,-eur bol navrhovateľ povinný zaplatiť do 30-tich dní od právoplatnosti výroku predmetného rozsudku. Tunajší súd v predmetnom rozsudku vychádzal z toho, že účastníci konania boli stále manželia, pričom od 29.08.2011 nežili v spoločnej domácnosti a všetky úhrady spojené s chodom domácnosti (elektrika, voda, inkasné platby) uhrádzal navrhovateľ zo svojho príjmu. Životná úroveň navrhovateľa v porovnaní so životnou úrovňou odporkyne bola podstatne vyššia vzhľadom na jeho podnikateľské aktivity, ako aj vzhľadom k tomu, že mal finančné prostriedky na zabezpečenie si dovolenky v zahraničí, ako aj s poukazom na stav finančných prostriedkov na účtoch navrhovateľa, z ktorých bolo zrejmé, že mal príjem a z uvedeného príjmu bol schopný si zabezpečovať výživové a vitamínové doplnky, ktoré nie sú nevyhnutými výdavkami. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia ďalej vyplýva, že odporkyňa bola v tom čase bez príjmu a navrhovateľ si voči nej neplnil výživovú povinnosť. Z návrhu na začatie konania vo veci vedenej tunajším súdom pod sp.zn. 7C/110/2011, ktorého predmetom bol rozvod manželstva účastníkov konania vyplýva, že vzťahy medzi účastníkmi konania boli narušené už od roku 2008, pričom dôvodom, pre ktorý navrhovateľ podal návrh na začatie konania boli žiarlivostné scény zo strany odporkyne. Tieto vyústili až do kontroly jeho peňaženky, mobilného telefónu, a preto sa vzájomná komunikácia účastníkov konania končila hádkou. Od uvedenej doby sa voči navrhovateľovi mala odporkyňa správať vulgárne, čo malo za následok ochladzovanie citového vzťahu navrhovateľa k odporkyni, ako aj obmedzenie intímneho života účastníkov konania a vyústilo to k tomu, že začali spávať od roku 2009 oddelene. Zo zápisnice o pojednávaní tunajšieho súdu vo veci vedenej pod sp.zn. 7C/110/2011 zo dňa 10.05.2012 vyplynulo, že odporkyňa za hlavnú príčinu rozvratu vzťahov v manželstve považovala neveru navrhovateľa, pričom navrhovateľ akúkoľvek neveru poprel, avšak pripustil, že mal priateľský vzťah s jednou pani, s ktorou sa pozná, nakoľko ich deti chodili spolu do základnej školy. Práve v tomto priateľskom vzťahu navrhovateľa vzhľadom na odporkyňu jeho neveru, o čom bola (ako to vyplynulo z predmetnej zápisnice) aj presvedčená. Rozsudkom č.k. 7C/110/2011-55 zo dňa 10.05.2012 súd manželstvo účastníkov konania rozviedol, pričom predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 13.06.2012. Z uznesenia tunajšieho súdu č.k. 2P/142/2012-22 zo dňa 25.11.2013 mal súd preukázané, že navrhovateľ podal návrh na obnovu konania z totožných dôvodov ako podal návrh na zrušenie výživovacej povinnosti v súdnej veci, pričom predmetný návrh bol uvedeným uznesením zamietnutý. Súd mal v konaní preukázané, že odporkyňa od 01.01.2012 vykonávala práce pre zamestnávateľa spoločnosť ppd marketing+, s.r.o., u ktorého v januári roku 2012 dosiahla príjem 34,04 eur netto a v mesiaci február roku 2012 vo výške 33,98 eur netto. Z potvrdenia o príjme zamestnanca mal súd preukázané, že odporkyňa pracuje v organizácii Detský domov so sídlom Kalvárska č. 35 v Ružomberku od 16.01.2012, pričom jej príjem za prvých 8 mesiacov roku 2012 dosiahol priemernú výšku 360,59 eur v čistom. Súčasne z potvrdenia spoločnosti RELEIF Slovakia spol. s.r.o. mal súd preukázané, že odporkyňa sa v decembri roku 2011 a to v termínoch od 05.12. do 12.12.2011 a od 20.12.2011 do 26.12.2011 ubytovala v zariadení Horský hotel Popradské pleso.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Zákon o rodine“), manželia majú vzájomnú výživovú povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu výživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona súd návrhu navrhovateľa v časti, v ktorej sa domáhal zrušenia výživovacej povinnosti počnúc od 16.01.2012 do budúca vyhovel, keď mal preukázané, že dňa 16.01.2012 sa odporkyňa zamestnala a začala dosahovať pravidelný príjem, z ktorého je schopná zabezpečovať si svoje životné potreby. Uvedené nepriamo vyplynulo aj zo samotného vyjadrenia odporkyne, ktorá súhlasila so zrušením výživovacej povinnosti navrhovateľa voči

nej počnúc od uvedeného dňa. Pokiaľ sa však navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti počnúc od 01.10.2011 do budúca, súd návrh čo do zrušenia vyživovacej povinnosti od 01.10.2011 do 15.01.2012 zamietol. Pokiaľ ide o uvedené obdobie, súd poukazuje na to, že samotný rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť platiť na výživu odporkyne ako manželky výživné, bol vyhlásený dňa 20.10.2010, čím sa navrhovateľ minimálne v časti tohto obdobia domáhal neprípustnej reparácie pôvodného rozhodnutia, ktorým mu bola uložená vyživovacia povinnosť. Rovnaký záver možno vyvodiť aj pokiaľ ide o argumentáciu navrhovateľa, že odporkyňa bola konateľkou a spoločníčkou spoločnosti RSP trading, spol. s r.o., keď táto skutočnosť bola súdu známa už v čase pôvodného rozhodnutia súdu o vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni. Súd neuznal ako dôvod na zrušenie vyživovacej povinnosti ani samotnú skutočnosť, že odporkyňa sa v mesiaci október a december roku 2011 zúčastnila pobytu vo Vysokých Tatrách, nakoľko táto samotná skutočnosť bez ďalších rozhodných skutočností nemá za následok zánik vyživovacej povinnosti medzi manželmi. Samotná odporkyňa tvrdila, že za predmetné pobyty neplatila a že do Tatier bola pozvaná obchodným partnerom navrhovateľa N.om Y.om, ktorý ju z miesta jej bydliska do Vysokých Tatier a späť aj odviezol. Z uvedenej skutočnosti potom nemožno vyvodiť, že by v čase po rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť prispievať na výživu odporkyne manželské výživné sa finančne zlepšila situácia odporkyne už v období do konca roku 2011.

Pokiaľ navrhovateľ ako ďalší dôvod, pre ktorý sa domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti uviedol údajnú neveru odporkyne, ku ktorej sa táto mala priznať počas jej výsluchu na OR PZ, Obvodnom oddelení PZ v Ružomberku dňa 31.01.2014, keď zo zápisnice o výsluchu vyplýva, že odporkyňa bola na predmetnom pobyte v Tatrách v októbri a decembri roku 2011 s jej priateľom s tým, že do Tatier a späť ju dopravil jej priateľ, súd poukazuje na to, že v konaní nebola preukázaná nevera samotnej odporkyne. Odporkyňa na pojednávaní súdu kategoricky odmietla, že by bola navrhovateľovi neverná. Odporkyňa iba priznala, že bola na viacerých pobytoch v Tatrách s obchodným partnerom navrhovateľa, s ktorým sa zoznámila v lete roku 2011 z toho dôvodu, že chcela zistiť príčinu, pre ktorú sa navrhovateľ začal voči nej zvláštne správať, pričom úplne poprela, že by s obchodným partnerom navrhovateľa, t.j. N.om Y.om mala nejakú mimomanželskú známosť. V tomto smere súd poukazuje na jej expresívne vyjadrenia smerujúce tak voči menovanému N.ovi Y.ovi, ako aj voči samotnému navrhovateľovi, ktoré boli prejavom aj v súčasnosti stále narušených vzťahov medzi účastníkmi konania. Uvedené mohlo byť s úhrnou s ďalšími jej vyjadreniami počas výsluchu zo dňa 31.01.2014 (napr. odporkyňa sa vyjadrila, že „si už chudáka hľadať nebude“) dôvodom, pre ktoré odporkyňa počas výsluchu na polícii učinila vyjadrenia v uvedenom zmysle. Na doplnenie súd poukazuje na to, že prípadný rozpor s dobrými mravmi podľa § 75 ods. 3 Zákona o rodine je dôvodom, pre ktorý nemožno priznať výživné (s výnimkou výživného na maloleté dieťa), keď samotná nevera zo strany jedného z manželov môže byť dôvodom na aplikáciu predmetného ustanovenia, avšak iba za splnenia ďalších podmienok (napr. v prípade, ak nevera bola príčinou rozvratu vzťahov v manželstve, resp. opustenia rodiny). Uvedené skutočnosti však neboli v konaní preukázané, a ani len tvrdené. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že navrhovateľom v konaní tvrdená nevera odporkyne nebola príčinou rozvratu vzťahov v manželstve, keď návrh na rozvod manželstva podal samotný navrhovateľ z dôvodu pretrvávajúcich manželských problémov (od roku 2008), ktorých následkom bolo to, že navrhovateľ začal od roku 2009 spávať oddelene. Súd potom, vychádzajúc zo zistených skutočností, keď v čase rozhodnutia súdu o manželskom výživnom už účastníci konania nežili v spoločnej domácnosti, pričom prebiehalo rozvodové konanie, ktorého príčinou však nebola nevera odporkyne (zo zápisnice z konania o rozvod manželstva vyplýva skôr presvedčenie odporkyne, že neverný jej bol navrhovateľ, čo navrhovateľ síce poprel, ale súčasne pripustil, že mal známu ženského pohlavia, v ktorej známosti odporkyňa práve vzhládala jeho mimomanželskú známosť, a ktorej sa v záujme záchrany manželstva nevzdal), dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 75 ods. 3 Zákona o rodine, pokiaľ ide o zánik vyživovacej povinnosti medzi manželmi. Na základe uvedeného súd potom návrh v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti navrhovateľa odporkyni v období od 01.10.2011 do 15.01.2012, zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že navrhovateľovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania v súdnej veci neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.